

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (viies koda)

3. detsember 2020*

Eelotsusetaotlus – Direktiiv 2003/96/EÜ – Energiatoodete ja elektrienergia maksustamine – Artikli 21 lõige 3 – Maksustatava sündmuse puudumine – Energiatoodete tarbimine neid tootva ettevõtte territooriumil, selleks et toota energia lõpptooteid, mille käigus saadakse vältimatult ka tooteid, mis ei ole energiatooted

Kohtuasjas C-44/19,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) 27. juuni 2018. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 24. jaanuaril 2019, menetluses

Repsol Petróleo SA

versus

Administración General del Estado,

EUROOPA KOHUS (viies koda),

koosseisus: koja president E. Regan, kohtunikud M. Ilešič, E. Juhász (ettekandja), C. Lycourgos ja I. Jarukaitis,

kohtujurist: M. Szpunar,

kohtusekretär: vanemametnik M. Ferreira,

arvestades kirjalikku menetlust ja 4. märtsi 2020. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

- Repsol Petróleo SA, esindajad: *abogados* F. Bonastre Capell ja M. Muñoz Pérez, hiljem F. Bonastre Capell ja M. Linares Gil,
- Hispaania valitsus, esindaja: L. Aguilera Ruiz,
- Tšehhi valitsus, esindajad: M. Smolek, O. Serdula ja J. Vláčil,
- Euroopa Komisjon, esindajad: P. Arenas ja A. Armenia,

olles 23. aprilli 2020. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: hispaania.

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlus käsitleb nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik (ELT 2003, L 283, lk 51; ELT eriväljaanne 09/01, lk 405), artikli 21 lõike 3 tõlgendamist.
- 2 Taotlus on esitatud Repsol Petr6leo SA (edaspidi „Repsol“) ja Administraci6n General del Estado (riigi keskvalitsus, Hispaania) vahelises kohtuvaidluses, mis puudutab selle ametkonna otsust maksustada mineraal6lide aktsiisiga selliste mineraal6lide tarbimine, mille Repsol on tootmise eesm6rgil ise tootnud, kuna niisugune tootmine tekitab muid j66kprodukte kui energiatooted.

6iguslik raamistik

Liidu 6igus

Direktiiv 92/81/EM6

- 3 N6ukogu 19. oktoobri 1992. aasta direktiivi 92/81/EM6 mineraal6lidadele kehtestatud aktsiisimaksude struktuuri 6htlustamise kohta (E6T 1992, L 316, lk 12) artikli 4 l6ige 3 s6testab:

„Mineraal6lide tarbimist neid tootva ettev6tte territooriumil ei k6sitata aktsiisiga maksustatava s6undmusena, kui neid tarbitakse tootmiseesm6rkiidel.

Kui tarbimine toimub muul otstarbel kui tootmine ja eelk6ige s6idukite k6itamiseks, k6sitatakse seda aktsiisiga maksustatava s6undmusena.“

Direktiiv 2003/96

- 4 Direktiivi 2003/96 p6hjendustes 3–5 on m6rgitud:
 - „(3) Siseturu n6uetekohaseks toimimiseks ja 6henduse muu poliitika eesm6rkide saavutamiseks on vaja 6henduse tasandil kehtestada suurema osa energiatoodete, sealhulgas elektrienergia, maagaasi ja kivis6e madalaim maksustamistase.
 - (4) M6rkimisv66rsed erinevused energia maksustamistasemete vahel liikmesriikides v6ivad kahjustada siseturu n6uetekohast toimimist.
 - (5) Liikmesriikide maksustamistasemete erinevusi saab v6hendada, kehtestades 6henduse madalaima maksustamistaseme.“
- 5 Selle direktiivi artikkel 1 s6testab:

„Liikmesriigid kehtestavad energiatoodete ja elektrienergia maksud vastavalt k6esolevale direktiivile.“
- 6 Direktiivi 2003/96 kohaldamise eesm6rgil on selle artikli 2 l6ikes 1 loetletud tooted, mida k6sitatakse „energiatoodetena“.
- 7 Direktiivi 2003/96 artikli 2 l6ike 4 punkti b esimese taande kohaselt ei kohaldata seda direktiivi selliste energiatoodete suhtes, mis on m6eldud kasutamiseks muul otstarbel kui mootorik6tuse v6i k6tteainena.

- 8 Nimetatud direktiivi artikli 21 lõige 3 on sõnastatud järgmiselt:

„Energiatoodete tarbimist neid tootva ettevõtte territooriumil ei käsitata maksustatava sündmusena juhul, kui tarbimine hõlmab energiatooteid, mis on toodetud kõnealuse ettevõtte territooriumil. Liikmesriigid võivad ka otsustada, et mujal kui kõnealuse ettevõtte territooriumil toodetud elektrienergia ja muude energiatoodete tarbimist ning elektrienergia ja muude energiatoodete tarbimist elektrienergia tootmiseks kütust tootva ettevõtte territooriumil ei käsitata maksustatava sündmusena. Kui tarbitakse eesmärkidel, mis pole seotud energiatoodete tootmisega, eelkõige sõidukite käitamiseks, käsitatakse seda maksustatava sündmusena.“

Hispaania õigus

- 9 28. detsembri 1992. aasta aktsiisimaksude seadus (Ley 38/1992 de Impuestos Especiales; BOE nr 312, 29.12.1992, lk 44305) (edaspidi „LIE“) põhikohtuasja asjaolude ajal kehtinud redaktsiooni artikkel 47 „Maksuvabastused“ sätestab lõike 1 punktis b:

„Maksustamisele ei kuulu omatarbimine, mis hõlmab järgmist:

[...]

- b) mineraalõlide kasutamine kütusena mineraalõlide tootmise protsessi käigus aktsiisi kohaldamise peatamise süsteemis.“

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

- 10 Hispaania õiguse alusel asutatud äriühing Repsol tegeleb toornafta rafineerimise käigus muu hulgas energiatoodete tootmisega. Lisaks energiatoodetele tekitab rafineerimisprotsess muid tooteid, mida müüakse ja kasutatakse keemiatööstuses ja mida osaliselt taaskasutatakse tootmisprotsessis.
- 11 Pärast 2011. aastal korraldatud maksukontrolli tegi Hispaania maksuamet 2. aprillil 2012 otsuse, millega kohustas Repsoli tasuma maksustamisaastate 2007 ja 2008 eest mineraalõlide aktsiisi selle äriühingu enda toodetud mineraalõlidelt, mida ta hiljem kasutas oma rajatistes tootmisega seotud eesmärkidel, kuna see tootmine tekitas lisaks energiatoodetele ka jääkprodukte, nagu eelkõige väävel ja süsinikdioksiid.
- 12 Hispaania maksuameti hinnangul ei too selline oma tarbeks kasutamine kaasa mineraalõlide aktsiisist vabastamist, mis on ette nähtud LIE artikli 47 lõike 1 punktis b selle omatarbimise osas, mille tulemusel saadi tooted, mis ei ole mineraalõlid.
- 13 Repsol esitas 25. aprillil 2012 selle otsuse peale kaebuse Tribunal Económico-Administrativo Centralile (keskne maksuasjade vaidekomisjon, Hispaania), väites eelkõige, et selline omatarbimine on mineraalõlide aktsiisist vabastatud, sealhulgas sellise omatarbimise osas, mille tulemusel saadakse tooted, mis ei ole mineraalõlid.
- 14 Repsol esitas 6. novembril 2015 pärast eelnimetatud kaebuse rahuldamata jätmist Audiencia Nacionalile (üleriigiline kohus, Hispaania) halduskaebuse, milles väitis, et mineraalõlide tootmisprotsessi käigus saadakse jääkproduktidena vältimatult selliseid tooteid nagu väävel, mida ei saa käsitada energiatoodetena. Väävlit saadakse toimingust, mille käigus ekstraheeritakse see aine mineraalõlidest, ning selle protsessi eesmärk on viia mineraalõlid vastavusse neile kohaldatavate tehniliste nõuetega, millega on kindlaks määratud maksimaalne väävlisisaldus.

- 15 Audiencia Nacional (üleriigiline kohus) jättis 12. detsembri 2016. aasta otsusega Repsoli kaebuse rahuldamata osas, milles äriühing vaidles vastu nende mineraalõlide omatarbimise maksustamisele, millest saadi tooted, mis ei ole energiatooted.
- 16 Repsol esitas 10. juulil 2017 selle otsuse peale kassatsioonkaebuse Tribunal Supremole (Hispaania kõrgeim kohus). Repsol väitis nimetatud kohtus, et direktiivi 2003/96 artikli 21 lõike 3 eesmärk on maksustada üksnes tarbimisse lubatud energiatooted, välja arvatud oma tarbeks mõeldud energiatooted, st need, mida kasutatakse teiste energiatoodete tootmiseks, isegi kui valmistamisprotsessi käigus saadakse vältimatult jääkprodukte, mis ei ole energiatooted. Seega on Hispaania maksuameti praktika maksustada omatarbimise see osa, millest tekivad jääkproduktid, direktiivi 2003/96 eesmärgiga vastuolus.
- 17 Repsoli sõnul võiks selline praktika olla põhjendatav direktiivi 92/81 artikli 4 lõike 3 alusel, mis välistab mineraalõlide tootmise eesmärgil mineraalõlide maksustamise. Seevastu direktiiv 2003/96, millega direktiiv 92/81 tunnistati kehtetuks, sätestab artikli 21 lõikes 3 üksnes seda, et energiatoodete tarbimist ei maksustata, kui see toimub energiatooted tootva ettevõtte territooriumil.
- 18 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu sõnul tekib küsimus, kas direktiivi 92/81 artikli 4 lõikes 3 sisalduva väljendi „tehakse tootmiseesmärkidel“ kustutamist direktiivi 2003/96 artikli 21 lõike 3 sõnastusest tuleb käsitada seadusandliku muudatusena, mis tähendab, et energiatoodete tarbimine neid tootva ettevõtte territooriumil energia lõpptoodete tootmiseks, mille käigus saadakse vältimatult tooteid, mis ei ole energiatooted, on samuti aktsiisist vabastatud.
- 19 Neil asjaoludel otsustas Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas direktiivi 2003/96 artikli 21 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et see võimaldab maksustada mineraalõlide aktsiisiga energiatoodete omatarbimise tootja ettevõtte territooriumil osas, milles toodetakse muid kui energiatooted?“

Või kas selle õigusnormi eesmärk, milleks on vabastada aktsiisist lõplike energiatoodete saamiseks vajalikuks peetavate energiatoodete kasutamine, hoopis keelab maksustada seda omatarbimist osas, mille tagajärjel saadakse muid kui energiatooted, isegi kui need tekivad vältimatult jääkidena tootmisprotsessi enda tagajärjel?“

Eelotsuse küsimuse analüüs

- 20 Sisuliselt palub eelotsusetaotluse esitanud kohus oma küsimuse kahes osas selgitada, kas direktiivi 2003/96 artikli 21 lõike 3 esimest lauset tuleb tõlgendada nii, et kui ettevõtte, mis toodab energiatooted, mis on mõeldud kasutamiseks kütteaine või mootorikütusena, tarbib ise enda toodetud energiatooted ning kui tootmisprotsessi käigus tekib vältimatult ka muid kui energiatooted, kohaldatakse tarbimise selle osa suhtes, mis toob kaasa nende muude kui energiatoodete saamise, nimetatud sättes ette nähtud erandit energiatoodete maksustatavast sündmusest.
- 21 Sissejuhatuseks tuleb märkida, et direktiivi 2003/96 eesmärk on selle põhjenduste 3–5 ja artikli 1 kohaselt kehtestada energiatoodete ja elektrienergia ühtlustatud maksustamiskord, milles raames on maksustamine vastavalt selle direktiiviga sätestatud eeskirjadele üldreegel.
- 22 Direktiivi 2003/96 artikli 21 lõike 3 esimese lause kohaselt ei käsitata energiatoodete tarbimist neid tootva ettevõtte territooriumil energiatoodete maksustatava sündmusena juhul, kui tarbimine hõlmab energiatooted, mis on toodetud kõnealuse ettevõtte territooriumil. Selle lõike kolmas lause täpsustab, et kui energiatooted tarbitakse eesmärkidel, mis pole seotud energiatoodete tootmisega, käsitatakse seda maksustatava sündmusena.

- 23 Direktiivi 2003/96 artikli 21 lõike 3 sõnastus ei täpsusta, millises ulatuses tuleb energiatoodete tarbimist sellise tootmisprotsessi jaoks, mille käigus tekivad korraga nii energiatooted kui ka tooted, mis ei ole energiatooted, käsitada energiatoodete maksu maksustatava sündmusena.
- 24 Selle direktiivi artikli 21 lõike 3 esimene lause, mis sätestab, et elektrienergia tarbimist, mis on toodetud energiatooted tootva ettevõtte territooriumil nende toodete valmistamiseks, ei käsitata teatud tingimustel selle maksu maksustatava sündmusena, kujutab endast maksustamiskorra erinormi, mida tuleb tõlgendada kitsalt (vt selle kohta 7. novembri 2019. aasta kohtuotsus Petrotel-Lukoil, C-68/18, EU:C:2019:933, punkt 37).
- 25 Sellega seoses tuleb täpsustada esiteks, et energiatoodete tarbimine neid tootva ettevõtte territooriumil kuulub nimetatud direktiivi artikli 21 lõike 3 esimese lause kohaselt maksustatava sündmuse erandi kohaldamisalasse vaid siis, kui tarbimine toimub selliste energiatoodete valmistamise eesmärgil, mis kuuluvad ise direktiiviga 2003/96 kehtestatud ühtlustatud maksustamiskorra kohaldamisalasse seetõttu, et neid kasutatakse mootorikütuse või kütteenaina (vt selle kohta 6. juuni 2018. aasta kohtuotsus Koppers Denmark, C-49/17, EU:C:2018:395, punktid 32 ja 37).
- 26 Käesoleva juhtumi puhul ei näi vaidlust olevat selles, et põhikohtuasjas on saadud energiatooted mõeldud kasutamiseks mootorikütusena või kütteenaina, ent seda tuleb kontrollida eelotsusetaotluse esitanud kohtul. Lisaks nähtub eelotsusetaotlusest, et põhikohtuasjas arutusel oleva juhtumi puhul väärindas Repsol saadud tooteid, mis ei ole energiatooted, tootmisprotsessis nende turustamise või taaskasutamise teel. Eelotsuse küsimusele tuleb vastata just nendest kaalutlustest lähtudes.
- 27 Teiseks on Euroopa Kohus juba otsustanud, et juhul, kui ettevõtte valmistab erinevaid tooteid, tuleb selleks, et hinnata, kas energiatoodete tarbimine kuulub direktiivi 2003/96 artikli 21 lõike 3 esimeses lauses ette nähtud erandi kohaldamisalasse, lähtuda sellise tarbimise eesmärkidest (vt selle kohta 7. novembri 2019. aasta kohtuotsus Petrotel-Lukoil, C-68/18, EU:C:2019:933, punkt 25).
- 28 Nimelt tuleb energiatoodete aktsiisiga maksustamisel teha tarbimise raames vahet tarbitavatel osadel vastavalt nende kasutusotstarbele. Üksnes see osa energiatoodetest, mida tarbitakse energiatoodete tootmiseks eesmärgiga kasutada seda kütteenaina või mootorikütusena, on hõlmatud selle direktiivi artikli 21 lõike 3 esimeses lauses ette nähtud erandiga maksustatavast sündmusest (vt selle kohta 7. novembri 2019. aasta kohtuotsus Petrotel-Lukoil, C-68/18, EU:C:2019:933, punktid 26 ja 27).
- 29 Seevastu ei kohaldata erandit selle osa energiatoodete tarbimise puhul, mis toimub eesmärgiga toota tooteid, mis ei ole energiatooted, või niisuguseid energiatooted, mis ei ole mõeldud kasutamiseks mootorikütuse või kütteenaina. Euroopa Kohus leidis seetõttu, et see osa energiatoodetest, mida on tarbitud ettevõtte ruumide kütmiseks kasutatava soojuse või elektri tootmiseks, ei ole hõlmatud erandiga maksustatavast sündmusest (vt selle kohta 7. novembri 2019. aasta kohtuotsus, Petrotel-Lukoil, C-68/18, EU:C:2019:933, punktid 26 ja 33).
- 30 Sellest tuleneb, et kui tootmisprotsessi käigus saadakse samal ajal esiteks energiatooted, mis on mõeldud kasutamiseks mootorikütuse või kütteenaina ja teiseks muid tooteid, siis tuleb üldjuhul asuda seisukohale, et selle protsessi käigus mootorikütuse või kütteenaina kasutamiseks mõeldud teiste energiatoodete tootmiseks tarbitud energiatoodete osa kuulub direktiivi 2003/96 artikli 21 lõike 3 esimeses lauses sätestatud erandi kohaldamisalasse, samas kui teise osa tarbimist muude kui energiatoodete tootmise eesmärgil tuleb käsitada energiatoodete maksustatava sündmusena.
- 31 Sellisel juhul tuleb analüüsida, kas niisuguse olukorraga on tegemist ka siis, kui nagu käesoleva juhtumi puhul ei ole selliste toodete saamine, mis ei ole energiatooted, mitte tootmisprotsessi eesmärk, vaid need tekivad selle protsessi tagajärjel vältimatu jäägina, või kas see on ette nähtud keskkonnakaitset käsitlevate õigusnormidega ja kas neid muid tooteid majanduslikult väärindatakse.

- 32 Euroopa Kohus leidis tõepoolest 7. novembri 2019. aasta kohtuotsuse Petrotel-Lukoil (C-68/18, EU:C:2019:933) punktis 30, et direktiivi 2003/96 artikli 21 lõike 3 kolmanda lause eitavast sõnastusest ei saa järeldada, et see puudutab üksnes energiatoodete maksu maksustatavast sündmusest erandi kohaldamise välistamist niisuguste energiatoodete tarbimise korral, millel puudub igasugune seos energiatoodete tootmisega.
- 33 Viidatud kohtuasi puudutas aga direktiivi 2003/96 artikli 21 lõike 3 kohaldamist energiatoodetele, mille abil toodeti veeauru, mida omakorda kasutati muu hulgas energiatoodete tootmise protsessis. Omatarbe eesmärk oli seega energiatoodete tootmine, mille käigus tekitati nende toodete valmistamise tehnoloogilises protsessis vajalikku soojusenergiat.
- 34 Selles kontekstis oli niisuguse tuvastuse eesmärk jätta kõrvale tõlgendus, mille kohaselt energiatoodete tootmine, mis toimub sellise vahesaaduse nagu veeauru tootmise abil, muudab selle vahesaaduse tõttu nimetatud sättes ette nähtud maksustatava sündmuse erandi kohaldamatuks. Euroopa Kohus täpsustas sellega seoses, et energiatoodete tarbimist ei saa ainuüksi tarbimismooduse tõttu selle erandi eeliseist ilma jätta, kui see tarbimine aitab kaasa energiatoodete valmistamise tehnoloogilisele protsessile (vt selle kohta 7. novembri 2019. aasta kohtuotsus Petrotel-Lukoil, C-68/18, EU:C:2019:933, punktid 28 ja 30).
- 35 Sellegipoolest ei käsitle põhikohtuasi erinevalt nimetatud kohtuotsuse aluseks olnud juhtumist omatarbimist, mida kasutatakse vahesaaduse abil energiatoodete tootmiseks. See käsitleb omatarbimist, mis toob samal ajal kaasa nii energiatoodete kui ka selliste toodete tootmise, mis ei ole energiatooted ning mida majanduslikult väärindatakse.
- 36 Tuleb märkida, et Repsol tegi seda majanduslikku väärtust silmas pidades otsuse hiljem kas turustada tooteid, mis ei ole energiatooted või kasutada neid tootmisprotsessis. Nagu kohtujurist oma ettepaneku punktis 40 märkis, ei ole siinkohal oluline, kas muid tooteid saadakse vältimatu jääkproduktina nagu põhikohtuasjas, mistõttu see kujutab endast tootmisprotsessi vältimatut tagajärge või kas see on ette nähtud keskkonnakaitset käsitlevate õigusnormidega.
- 37 Selline tõlgendus, mille kohaselt – olgugi et majanduslik väärtus tuleneb sel viisil saadud muudest kui energiatoodetest – kuulub kogu energiatoodete tarbimine tootmisprotsessis, erinevalt käesoleva kohtuotsuse punktis 30 meenutatud põhimõtetest, maksustatava sündmuse kohaldamisalasse, kahjustab direktiivi 2003/96 eesmärgi saavutamist. Sellega seoses tuleb korrata, et nähes ette energiatoodete ja elektrienergia ühtlustatud maksustamise korra, on selle direktiivi eesmärk, nagu nähtub selle põhjendustest 3–5, edendada siseturu nõuetekohast toimimist energiasektoris, vältides eelkõige konkurentsimoonutusi (vt selle kohta 30. jaanuari 2020. aasta kohtuotsus Autoservizi Giordano, C-513/18, EU:C:2020:59, punkt 30 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 38 Nagu kohtujurist oma ettepaneku punktides 26–28 märkis, tekitaks muude kui energiatoodete tootmisprotsessis kasutatavate energiatoodete maksustamata jätmine lünga direktiiviga 2003/96 kehtestatud maksustamiskorras, mistõttu jääks maksustamata niisugused energiatooted, mis on põhimõtteliselt maksustatavad. Nimelt oleks energiatoodete selle osa tarbimine, olgugi et see peaks kuuluma maksustamisele, hõlmatud nimetatud direktiivi artikli 21 lõike 3 esimeses lauses ette nähtud erandiga maksustatavast sündmusest. Lisaks ei kompenseeriks energiatoodete selle osa tarbimise maksustamata jätmist neist toodetest saadud lõpptoodete hilisem maksustamine, kui tarbimise tulemusel saadavad lõpptooted ei ole energiatooted direktiivi 2003/96 artikli 2 lõike 1 tähenduses või kui need ei ole mõeldud kasutamiseks mootorikütuse või kütteinena selle direktiivi artikli 2 lõike 4 punkti b esimese taande tähenduses (vt selle kohta 12. veebruari 2015. aasta kohtuotsus Oil Trading Poland, C-349/13, EU:C:2015:84, punkt 30, ja 6. juuni 2018. aasta kohtuotsus Koppers Denmark, C-49/17, EU:C:2018:395, punkt 24 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 39 Järelikult, kui asuda seisukohale, et nimetatud direktiivi artikli 21 lõike 3 esimeses lauses sätestatud erandit tuleks sellises olukorras nagu põhikohtuasjas kohaldada kõikide energiatoodete tarbimisele, võib see kahjustada siseturu nõuetekohast toimimist energiasektoris, mis on – nagu märgitud käesoleva kohtuotsuse punktis 37 – üks sellise korra kehtestamisega taotletavaid eesmärke (vt selle kohta 6. juuni 2018. aasta kohtuotsus Koppers Denmark, C-49/17, EU:C:2018:395, punkt 31).
- 40 Direktiiviga 2003/96 kehtestatud energiatoodete ühtlustatud maksustamiskorra terviklikkus nõuab seega, et kui energiatoodete tarbimisega neid tootva ettevõtte territooriumil toodetakse samal ajal selliseid energiatooteid, mis on mõeldud kasutamiseks kütteaine või mootorikütusena, ja muid väärindatavaid tooteid, siis kohaldatakse selle direktiivi artikli 21 lõike 3 esimeses lauses sätestatud maksustatava sündmuse erandit tarbitud energiatoodetele üksnes ulatuses, mis vastab nende toodete sellele osale, mis on mõeldud kasutamiseks kütteaine või mootorikütusena ja mis saadakse kõnealuse tootmisprotsessi tulemusel. Kuna direktiiv 2003/96 seda küsimust ei täpsusta, siis tuleb liikmesriikidel määrata kindlaks üksikasjalikud eeskirjad, mis võimaldavad hinnata seda energiatoodete hulka, mis on vajalik, et toota kindel kogus teist energiatoodet, mis on mõeldud kasutamiseks kütteaine või mootorikütusena (vt analoogia alusel 7. märtsi 2018. aasta kohtuotsus Cristal Union, C-31/17, EU:C:2018:168, punkt 45).
- 41 Lõpuks ei saa nõustuda Repsoli väitega, et selle direktiivi artikli 21 lõike 3 esimeses lauses sätestatud maksustatava sündmuse erandi kohaldamata jätmine toob kaasa topeltmaksustamise. Nimelt, kuna energiatoodete tarbimine neid tootva ettevõtte territooriumil toimub selliste energiatoodete tootmiseks, mis on mõeldud kasutamiseks kütteaine või mootorikütusena, on see erand täielikult kohaldatav nimetatud eesmärgil tarbitavate energiatoodete osa puhul.
- 42 Eelnevaid kaalutlusi arvesse võttes tuleb eelotsuse küsimusele vastata, et direktiivi 2003/96 artikli 21 lõike 3 esimest lauset tuleb tõlgendada nii, et kui ettevõtte, mis toodab energiatooteid, mis on mõeldud kasutamiseks kütteaine või mootorikütusena, tarbib ise enda toodetud energiatooteid ning kui tootmisprotsessi käigus tekib vältimatult ka muid kui energiatooteid, millel on majanduslik väärtus, ei kohaldata tarbimise selle osa suhtes, mis toob kaasa nende muude kui energiatoodete saamise, nimetatud sättes ette nähtud erandit energiatoodete maksustatavast sündmusest.

Kohtukulud

- 43 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulud, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (viies koda) otsustab:

Nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik, artikli 21 lõike 3 esimest lauset tuleb tõlgendada nii, et kui ettevõtte, mis toodab energiatooteid, mis on mõeldud kasutamiseks kütteaine või mootorikütusena, tarbib ise enda toodetud energiatooteid ning kui tootmisprotsessi käigus tekib vältimatult ka muid kui energiatooteid, millel on majanduslik väärtus, ei kohaldata tarbimise selle osa suhtes, mis toob kaasa nende muude kui energiatoodete saamise, nimetatud sättes ette nähtud erandit energiatoodete maksustatavast sündmusest.

Allkirjad